

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo, P. Archidiacono, & Decano de Vvirchia Redonen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ABBATI ET MONACHIS
Burgulien.

Epist. 311.
De officio Ab-
batis, & de re-
stituenda disci-
plina monasti-
ca.

EA quæ à fratribus & cœpiscopis nostris, qui in partem sollicitudinis nostræ sunt vocati, auctoritate sedis apostolicæ ratione prævia statuuntur, ne per alicujus insolentiam seu temeritatem immutentur vel infringantur, aut in dubium revocentur. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus clementer &c. usque ad annumus, Institutionem quæ in Ecclesia vestra à vener. fratre nostro H. Redonen. Episcopo de mandato bonæ memoriæ M. tt. Sanctorum Io. & Pauli Presbyteri Cardinalis, qui tunc in partibus vestris legationis officio fugebatur, justè & rationabiliter factam, quam de verbo ad verbum præsentibus duximus exprimendam, cum aliis bonis & approbatis constitutionibus auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Statuimus enim pro bono pacis & amore religionis, quòd Abbas, qui plus debet procedere quàm præesse, & discipulos suos magis exemplo quàm verbo edocere, & cui oportebit coram summo iudice non tantum de seipso sed etiam de omnibus sibi commissis rationem reddere, ut semper pauset in dormitorio, nisi fuerit infirmus aut minutus, vel de via post completorium venerit. quod tamen summo opere cavendum est, nisi de necessitate hoc fiat. Quòd si taliter contigerit, comedere & dormire in camera sua poterit. Post comestionem verò vigiliis superfluis & inordinatis, quæ absque nimia potatione fieri non solent, omnino absteineat, ut cum Conventu sobriè ad Matutinas valeat recurrere. Præcipimus etiam ut semper comedat in refectorio, nisi causa hospitalitatis cum viris religiosi vel cum aliqua honesta persona in camera comedere voluerit. Præcipimus etiam quòd nunquam ibi carnes comedat, nisi infirmus aut minutus fuerit, vel auctoritate majoris. Si verò Abbas aliqua infirmitate laboraverit, cum fratribus, sed paucis, & sine laicis & Clericis, carnes in camera comedere poterit. Antiquas verò infirmarias fratrum non prohibemus. Præcipimus etiam & suademus ut quando ei licebit, in claustris sedeat cum claustralibus, causa ædificationis &

amore spiritualis refectionis. Coopertoria verò inordinata Abbati & monachis inhibemus, & auctoritate qua fungimur districtè præcipimus ne Abbas vel aliquis fratrum intus vel extra coopertorium habeat, nisi de catis, vel agniculis, aut vulpibus. Præcipimus etiam ut cum de rebus monasterij tractare voluerit, consilio fratrum utatur, juxta illud sapientis: *Omnia fac cum consilio &c.* Suademus etiam ut in quantum poterit, studeat vitium elationis fugere, memineritque scriptum: *Rectorem te constituerunt. Esto in illis, quasi unus ex illis.* Volumus præterea, & causa dilectionis præcipimus, ut duo de fratribus, qui discreti sint & boni testimonij, singulis annis in majori Capitulo eligantur, qui ad loca monasterij semel & secundo accedentes, de vita & statu monachorum diligenter perscrutantur, & quæ corrigenda viderint vel ipsi corrigant, vel Abbati & Capitulo corrigenda relinquunt. Volumus etiam Decanos, qui eidem monasterio utiliter provideant, ab Abbate ceterisque fratribus juxta antiquam consuetudinem institui. Prohibemus etiam ne ipse Abbas absque assensu Capituli sui ultra summam decem librarum Andegaven. mutuò accipiat. Quod si ab ipso præsumptum fuerit, ad solutionem ultra accepti debiti volumus non teneri. Præcipimus etiam ut duo fratres bonæ vitæ, & maturæ ætatis, sigillum Capituli custodiant, nec ideo aliquid nisi de communi assensu sigillent, & quæ in eo sigillata vel confirmata sunt, Abbate ipsum detinente, in irritum revocentur. Prohibemus etiam ut nulli personæ duo Officia committantur, nisi necessitate urgente, vel causa eminentis utilitatis. Quòd si ab ipso Abbate præsumptum est, in irritum revocetur. Decernimus ergo &c. Datum &c. Nonis Iulij.

EPISCOPO, P. ARCHIDIACONO,
& Decano de Vvirchia Redonen.

Constitutus in præsentia nostra dilectus Lambertus monachus Burgulien. sua nobis querimonia declaravit quòd cum à felicis recordationis Celest. Papa prædecessore nostro super causa quæ inter ipsum L. & R. monachos ex una parte, & Hy. Abbatem Burgulien. ex altera vertebatur, de dilapidatione bonorum Ecclesiæ suæ, & aliis in quibus Abbatem jamdicti monachi impe-

Epist. 312.
Ejusdem argu-
menti cum præ-
cedenti.

tebant,

tebant, ad dilectos filios Vindocinensem, de Perfenia, & de Buseria Abbates literas impetrassent, per insidias decepti latentes, cum ad Vindocinensem. Abbatem venissent, ut ei suas literas exhiberent, ipsis literis à quodam Milite cognato sui Abbatis infra claustra Vindocinensem monasterij fuerunt per violentiam spoliati, & (ut asseruit præfatus L.) cum in manu præscripti Abbatis Vindocinensem, ipsæ literæ fuissent postea resignatæ, & ab eo detentæ, iidem monachi, ne procederent in causâ, fuere admittis literis impediti. unde dictum monasterium non modica patitur detrimenta. Nolentes igitur morbidum pastoris exemplum, gregem sibi commissum deslere, nec eum incorrectum esse per cuius alij debent corrigi disciplinam, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus ad Burgulien. Ecclesiam pariter accedentes, tam intrinsecis quam extrinsecis ad vos fratribus convocatis, veritate super statu & ordine monasterij & ipsius Abbatis administratione à singulis seorsum, prout Ecclesiæ noveritis expedire, diligentius inquisita, si culpam impositam in Abbatem noveritis redundare, excessus ejus tanto districtius puniatis, quanto sibi ab excessibus, in pastoralis sollicitudine positus, debuisset amplius præcavisse. Si verò iidem fratres veritati testimonium renuerint perhibere, ad veritatis assertionem à vobis, quemadmodum justum fuerit, compellantur. Nihilominus etiam in fratribus vestris si aliqua videritis emendanda, quæ in damnum Ecclesiæ vel ordinis inhonestatem possint aliquatenus denotari, auctoritate apostolica corrigatis. Ut autem honestas ordinis in ejusdem Ecclesiæ Abbatem & monachos fortius imprimatur, institutionem à te, venerabilis frater Redonen. Episcopo, cum bonorum virorum consiliis ordinatam, & auctoritate bonæ memoriæ M. tituli sanctorum Iohannis & Pauli Presbyteri Cardinalis, tunc temporis apostolicæ sedis Legati, providè promulgatam, cum aliis bonis & approbatis constitutionibus faciatis inviolabiliter observari. nihilominus in debitum statum appell. postposita reducentes quicquid ab ipso Abbate vel à suis post appellationem ad sedem apostolicam legitime interpositam in præjudicium ipsorum monachorum temerè noveritis at-

tentatum. Provisuri ne, sicut frequenter audivimus, monachi malitiosè procedant, non quæ Iesu Christi sed quæ sua sunt consequantur. Testes &c. cogantur. Nullis literis harum tenore tacito &c. Quòd si omnes &c. tu frater Episcopo cum eorum altero &c. Datum Romæ &c. ut suprâ.

R. ARCHIPRESBYTERO,
R. Magistro scholarum, & P. de Vico
Canonico S. Austregisili Bituricen.

Cum apostolica sedes, cui licet im-
meriti præsidemus, universis per orbem Ecclesiis non humana sed divina sit institutione prælata, justum est & conveniens ut ad eam, tanquam ad magistram & matrem, super diversis juris articulis referantur dubiæ quæstiones, quatenus quæ jura constituit, eadem quoque jura distinguat: ne quæ diversa cernuntur, videantur adversa. Sanè, sicut ex literis vestris accepimus, cum ex una parte Capitulum sancti Stephani & Capitulum de Salis, ex altera monachi de Prætea, super decima quadam, quam à monachis ipsis petebant, in vestrum compromississent arbitrium, & vos partibus convocatis cognosceretis de causa, monachi proponebant donationem ipsius decimæ sibi à quodam Milite factam, & venerabilis fratris nostri Bituricen. Archiepiscopi diocesani ejus accedente consensu confirmatam fuisse, lèque auctoritate Hieronymi munitos existere, qui scribens ad Damasum, ait: *Si aliquando fuerint à laicis malè detenta quæ divini juris esse noscuntur, & in usum transferint monachorum, Episcopo tamen loci illis præbente consensum, constabunt eis omnia perpetua firmitate subnixâ.* E contrario pars allegabat adversa consensum Episcopi sine Cleri consensu minùs sufficere, auctoritate Leonis Papæ dicentis: *Ne quis Episcopus de rebus Ecclesiæ quicquam donare, vel commutare, vel vendere audeat; nisi forte aliquid horum faciat ut meliora prospiciat, & cum totius Cleri consensu atque tractatu id eligat quod non sit dubium Ecclesiæ profuturum.* Quia verò super his auctoritatibus dubitantes, sedem apostolicam consulere voluistis, humiliter inquirentes utrum quando decima possidetur à laico, si conferatur Ecclesiæ, ad confirmandam donationem consensus Episcopi sine Cleri consensu sufficiat; nos devotioni vestræ taliter

Epist. 33.
Ut decimæ sunt
Ecclesiæ sol-
vantur.
Cap. Cum apo-
stolica sedes.
De his que sunt
à Prælate sine
consensu Capituli.

12. q. 2. cap. 52.